

СЪВЕТИ

ВЪЗДУХЪ

чистъ въздухъ, който не се е лишилъ отъ простора, дишалъ е въздуха широко, съ цъли гърди, ненаситно.

Безъ въздухъ ние не можемъ нито нѣколко мига. А попаднемъ ли въ лошъ въздухъ, въ затворена, задушена, не провѣтрена стая, ние сигурно чезнемъ, губимъ сили, бавно умираме.

Въздухътъ ни носи и много здраве и много болести. Здраве ни носи чистиятъ, откритиятъ, прѣсенъ въздухъ. Болести ни носи прашниятъ, затворенъ и непровѣтренъ въздухъ.

Който обича да прекарва на открито, той обича здравето си, засилва го, заяква тѣлото си. — Той рѣдко боле-дува.

Да обикнемъ и диримъ навсѣкжде чистиятъ, пресенъ въздухъ!

Д-ръ Вас. Ив. Неновъ

ЧЕТИВО ЗА НАЙ-МАЛКИТЪ

Подранила

Рано почна да говори
Малката ни Кица —
На тиганя „гаганъ“ вика, —
На лъжица „ица“.
И щомъ види се свободна
Въ кухнята се тика!

Леля и да я отучи —
Съсъ едно сполучи:
Тя заплаши я съ дилафа
И затваряне въвъ шкафа
И сега е нашта Кица
Кротка като гургулица!

Чичо Стоянь

— Триста години преди Рождество Христово въ севернитѣ страни е билъ построенъ първиятъ корабъ съ 14 м. дължина и 2 м. ширина. Днесъ този корабъ, малко поправенъ, се пази въ музея на Копенхагенъ.

ИГРИ И ЗАБАВИ

Разгатване на думи

Предлагате на компанията насъбра-ни приятели, че можете да отгатнете дума отъ нѣкой кжсъ цитатъ или фраза, написани отъ тѣхъ на листъ хартия.

Постъпва се така: раздавате десетина плика и листове съвсемъ еднакви. Всѣки написва текста си безъ да го показва на нѣкого и го поставя въ плика. Събирате пликочетъ и поставяте плика на съучастника си най-отдолу на купчината пликоче. Вие знаете какво е писалъ съучастника ви, защото предварително сте се наговорили.

Сега вземете тържествено първиятъ пликъ, помисляте, помисляте и изговаряте написаното отъ вашия съучастникъ, който веднага ще трѣбва да изрази голѣмото си очудване. Отворете тогава първиятъ, ужъ за да проверите, съдържанието му.

После вземете втория пликъ, присторвате се, че се замисляте и изговаряте прочетеното отъ първиятъ пликъ. Този, който е написалъ това ще изрази очудването отъ вашитѣ способности.

Следъ това вземете следущия пликъ и казвате съдържанието на предидущиятъ и така нататъкъ до края.

Като стигнете до последния пликъ, който е на съучастника ви, вие естествено знаете неговото съдържание и така до край изигравате ролята си.

Важно е пликочетъ да бждатъ еднакви и никой да не се усъмни, че имате съучастникъ.

Безъ думи

тинки ще бжде възнаграденъ съ 100 лева въ хубави прочитни книги.

БЪГСТВО

себе си, като не казватъ за това никому, докато учителя не го забрави и не престане да го търси. Трѣбва човѣкъ да спаси живота си. А лелята и калекото ще го приематъ на драго сърдце, защото тѣ го обичатъ. Радко знае това.

Единъ день, току що озкочи слънцето на изтокъ Радко съ измѣкна отъ кжщи и тръгна на пжтъ. Той бързаше, не обръщайки се, защото се боеше че нѣма да може да стигне у леля си до мръкнало.

Слънцето все повече се издигаше на небесния сводъ, а Радко се отда-лчаваше все повече и повече. Прекоси набързо пожънатото поле, мина презъ гжстата гора и се озова на брѣга изподъ който се бѣлѣеше виещата се рѣка. Той се спусна по брѣга, дойде до моста и като го премина, тръгна по нататъкъ. Изведнажъ се спрѣ. Намѣри се на кръстопжтъ. Три пжтъ водѣха на три различни страни.

— Кой ли пжтъ бѣше за Дрѣновецъ — лелиното село? — се запита Радко.

Той се не сѣщаше и се боеше да не погреша пжтя и се загуби. Почна да се оглежда и видя една дъска на единъ колъ, съ написани на нея нѣкакви стрели и надписи. Това бѣше пжтеуказателя. Ранко се вгледа, ала напуста — не знаеше да чете.

— Ще почакамъ, помисли си той, а въ това време нѣкой ще мине и ще ми покаже пжтя, или ще може да прочете какво пише тука.

Той седна край пжтеуказателя да си почине, гледайки неспирно на чернитѣ букви, които за него не значеха нищо.

Като си почиваше, Ранко почна да размишлява;

— Ако знаехъ да чета, бихъ прочелъ и узналъ кой пжтъ води за Дрѣновецъ и не бихъ седѣлъ сега тука като будала. И защо да не се науча да чета? Нима Панто и Серги сж много по-умни отъ мене, та тѣ да се научатъ а азъ да не мога? Да, а кжде съмъ тръгналъ сега?

При тѣзи мисли той се засрами самъ отъ себе си.

— Азъ съмъ лудъ. Ще се върна веднага у дома. — А учителя? — мѣрна се въ главата му. — Та и той е човѣкъ. Не съмъ чулъ да е обесилъ до днесъ нѣкого. И мене нѣма да обеси. И

Ранко стана и се опжти къмъ своето село.

На другата сутринъ, когато пръвъ отиде въ училището, учителятъ му се усмихна благо и го поглади по главата.

— Но азъ не зная да чета, процеди Ранко развълнувано презъ жби, цѣлувайки ржка на учителя.

— Азъ ще те науча, му каза благо учителя, усмихвайки се. — Виждамъ, ще бждешъ добъръ ученикъ.

Още сжция день Ранко се увѣри, че Панто и Серги сж го лѣгали като дърти цигани и че въ училището нѣма нищо отъ онова, за което сж му говорили. Учителятъ бѣше добъръ и благъ човѣкъ и всички деца го обичаха като свой рожденъ баща.

Преведе: Йосифъ Сжбевъ

Купонъ за сюрпризъ!

Който изрѣже и изпрати този купонъ, придруженъ съ 5 лв. чиста гербова марка до:

Д. КОЛЕВЪ, ул. „Регенска“ 10 — София IV, ще бжде сюрпризиранъ съ единъ хубавъ подарѣкъ.